

Po Sterenbergovi teoriji komponent smo pri reševanju problemov/ nalog usmerjeni v različne komponente procesa.

Razvile so se tehnike učenja, ki jih apliciramo v praksi.

Strenbergova tridelna teorija inteligentnosti, ki je sestavljena iz treh delov:

- **kreativnega**
- **analitičnega**
- **praktičnega**

Nanj pa vlivajo še izkušnje, zunanji svet in notranji svet

1. Kreativne sposobnosti

V današnji družbi postaja izobrazba vedno pomembnejši dejavnik vključevanja v družbene procese. Kakovost izobraževanja je odvisna od dobrih učiteljev. Ker se družb spreminja, so pred nas postavljene vse večje zahteve. Žal pa so sredstva za izobraževanje vedno manjša. Posegati moramo po izobraževanju, ki je dano v okviru možnosti. Našo profesionalno rast razumemo kot vseživljenjsko izobraževanje z obnavljanjem, razširjanjem in seznanjanjem z novostmi.

Ker sem sama že dalj čas v procesu izobraževanja, opažam da na naših šolah večina poteka le horizontalna povezava med učenci. Vertikalna povezava je zanemarjena, le občasna ob slučajnih skupnih prireditvah.

Že sama zgradba šol je narejena tako, da se učenci ne srečujejo. Se med seboj ne motijo, ali ogrožajo.

Pri tem so oboji prikrajšani za pomembne socializacijske izkušnje.

Ker se na naši šoli tega zavedamo in smo zaznali ta problem, smo aktivno pristopili k reševanju tega.

Na široko smo s prijaznim povabilom učiteljice najmlajših učencev odprle vrata naših učilnic in igrišča in medse povabile starejše učence (prostovoljce)

Med njimi so se spletale prijateljske vezi, učili so se drug od drugega in se medsebojno bogatili.

2. Analitične sposobnosti

Z medsebojnim druženji smo vsi sodelujoči prestopili meje tradicionalnega načina učenja.

Zavedali smo se, da s to obliko druženja posegamo v osebno motivacijo, ki je potrebna za človekovo aktivnost in za doseg cilja (B. Martič- Požarnik, 1980) ter razvijanja vrednot.

Že z načrtovanjem našega projekta, se vidi, da smo se zavedali problema, katerega smo želel prestopiti, zato smo natančno načrtovali potek in cilje, katere želimo doseči.

Preko celotnega projekta smo spremljali, kaj smo dosegli, kaj smo spremenili, kje smo in kaj moramo še postoriti.

Bogastvo izkušenj, nas je pripeljalo do novih načrtov in novih ciljev, ki smo jih dosegali.

Ob izdelavi raziskovalnih nalog, so starejši učenci sami s pomočjo analiz in preverjanja zastavljenih hipotez analizirali sam pomen medsebojnega druženja. Seveda pa ob tem ne smemo pozabiti, da smo s tem na starejše prenašale neko novo znanje (izdelava raziskovalnih nalog) s samim teoretičnim delom in njihovo praktično uporabo.

Preko raziskovalnih nalog so učenci zbirali primerjalne podatke in jih obdelali. Skupek nalog pa lahko povzamemo kot evalvacijo projekta s strani prvošolčkov, prostovoljcev in učiteljev na naši šoli.

Preko teh faz smo imeli celostni pogled na naš projekt in potrditev da dobro delamo.

3. Praktične sposobnosti

V medsebojnem druženju in igri smo si nabirali nove izkušnje. Te izkušnje so vezane na znanje katerega dobimo v vsakodnevnem življenju, ne pa preko formalnega šolanja.

Uporabnost teh izkušenj pa je prenosljiva na nove naloge in nove situacije, ki nam v življenju prekrizajo pot. Z ustrezno uporabo le teh in urjenjem teh veščin, se učenci navajajo na novo situacijo v kateri se znajdejo.

Literatura:

- Goleman, D. 1997: Čustvena inteligenca. Ljubljana: MK
Marentič Požarnik, B. 2000: Psihologija učenja in pouka. Ljubljana: DZS
Musek J. 2000: Nova psihološka teorija vrednosti. Ljubljana: Educy
Shapiro, Lawrence E. 1999: Čustvena inteligenca otrok. Ljubljana: MK